

ESEJ "DEN – BLBEC"

Zima. Anička se probudila dnes ráno a pospíchala do práce, protože dnes měla naplánovanou důležitou schůzku s režisérem. Jakmile vstala a koukla se z okna, zjistila, že všech pokrývá silná vrstva sněhu. Anička vyběhla do ulice ke bráně a zkusila ji otevřít. Kovové dveře byly ovšem úplně zamrzlé. Nepodařilo se jí otevřít ani garážová vrata. Zmatená slečna se vrátila dovnitř. Volala režisérovi, aby zrušila schůzku, protože se nedostane ze svého domu.

V takové chvíli Anička obvykle sedí v obýváku na okně a dívá se do zahrady. Ale dnes je venku všechno bílé a ten sníh jí zkazil plány na celý den, který tak stráví o samotě. Manžel s dětmi včera odjel do vesnice, kam za nimi měla vyrazit hned po jednání, ale ani tam se nedostane.

Slečna neměla ani náladu na svůj oblíbený seriál "Přátelé", který často sleduje při jídle. Dnes poprvé za dlouhá léta posnídala v tichu.

Aničku ze stresu začala bolet hlava, proto šla nahoru, aby si dala koupel. Prostorná koupelna, světlý interiér, teplé světlo a horká voda dobře zapůsobily na její fyzický i duševní stav. Za chvíli se Anička cítila mnohem lépe a rozhodla se uklízet v přízemí. Začala v kuchyni, pokračovala v krbárně. Když utírala prach z knih, objevila staré rodinné fotoalbum. Lehla si na polštáře na dřevěné podlaze a zavzpomínala se na hezké chvíle při prohlížení snímků.

Už byla tma, když Anna do prohlížela poslední fotografie. Touha po rodině ji donutila uskutečnit hromadný video – hovor s celou rodinou, včetně babiček a dědečků. Po telefonátu Anička usnula přímo v krbárně uprostřed polštářů a plédů.